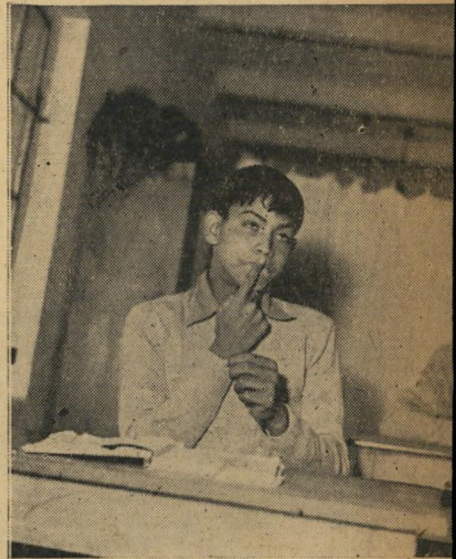

...הקטן לא עשתה רושם שהיא

תשומת לב! תנאי ראשון ללימוד בבית-הספר לחרשים היא תשומת לב מתמדת של הילדים. הם חייבים לעקוב אחר כל תנועת יד או שפתיים של המורה או של חבריהם. כטי מילר (לצ'טה), מנהלת בית-הספר ובעלת ותק בהוראת חרשים חייבת להשתמש במימיקה — לדבריה, מופרזת — כדי להסביר לתלמידה מושגים מופשטים אשר קשה מאד להצביע עליהם.

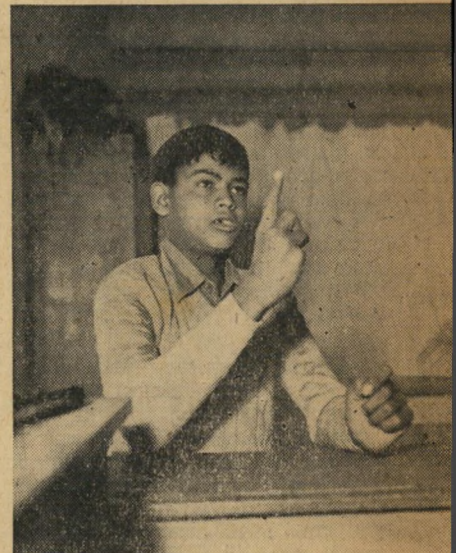

...בשקט ועיין במחברות של

אות גרונית. שמחה, בן חמש, הוא מקרה קשה. גם אחיו ואחותו חרשים ולומדים באותו בית-ספר. משפחתו חיה בתנאים קשים ולא פעם התחננה אמו כי יעבירוהו למוסד שיטפל בו. אולם אין מוסד כזה בארץ. המורה דבורה הברברג שלימדה חרשים בפולין, עלתה ארצה לפני שלוש שנים, הסתגלה חיש מהר לתנאי ההוראה בארץ. בתמונה, היא נראית כשהיא מראה לשמחה את תנועת השפתיים המתאימה לאות גרוני, נית, טופחת לו על חזהו לשחרר את קולו החרוק. בתחילה מסוגלים ילדים לחזור על כל תנועות השפתיים של המורה, ללמוד לקשר בין תנועות מסוימות ועצם מסוים, מבלי להעלות על דעתם שהדבר קשור גם בהשמעת קול כלשהו. אולם לאחר התחלה מפגרת, מצליחים כמעט כל התלמידים להשתוות ברמת ידיעותיהם עם הילדים השומעים כרגיל.

...תפוח שהיה בידו, קרא

...התראת הרפתן לשמור על הפרה.